

РІШЕННЯ ЩОДО ЗОБОВ'ЯЗУЮЧОЇ ІНФОРМАЦІЇ З МИТНИХ ПИТАНЬ: ШЛЯХИ ПОДАЛЬШОГО НАБЛИЖЕННЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ

Петросян В.О.,

*аспірант кафедри публічного та приватного права
Університету митної справи та фінансів*

Дніпро, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7135-9105>

Петросян В.О. Рішення щодо зобов'язуючої інформації з митних питань: шляхи подальшого наближення до європейських стандартів.

Дослідивши шляхи реалізації європейськими інституціями положень Митного кодексу Європейського Союзу, автор зазначає, що на рівні судового та адміністративного правозастосування вони послідовно визнають вагомe значення рішень щодо зобов'язуючої інформації для забезпечення єдності у реалізації митної політики та заохочують декларантів до зазначення у документах, що подаються для митного оформлення, рішень щодо зобов'язуючої інформації, виданих не за їх заявою, але таких, що стосуються ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів до тих, які заявлені у митній декларації. Також, це засвідчується стрімким поступом Європейського Союзу до розширення сфери застосування рішень щодо зобов'язуючої інформації у рамках системи митного адміністрування за рахунок рішення щодо зобов'язуючої інформації щодо митної вартості, яке може визначати метод або критерії митної оцінки та їх застосування для визначення митної вартості товарів за певних обставин. Важливим визнається також інформаційно-технологічне забезпечення обігу рішень щодо зобов'язуючої інформації, що включає, зокрема, забезпечення доступу широкого загалу до відповідного законодавства та практики його застосування судами з питань, з яких приймаються ці рішення, яка у перспективі може бути розширена й іншими документами та відомостями, що можуть сприяти дотриманню вимог митного законодавства митними органами та декларантами, зокрема, самими рішеннями щодо зобов'язуючої інформації та інформацію про їх статус. Не менш значущим висновком за підсумками аналізу митного законодавства Європейського Союзу є те, що незважаючи на відсутність у законодавчих положеннях про ультра-активну дію рішення щодо зобов'язуючої інформації правила про обмеження цієї можливості конкретною кількістю товарів, європейськими підзаконними нормативно-правовими документами передбачено, що максимальна кількість товарів, які можуть бути розмитнені протягом періоду ультра-активної дії рішення щодо зобов'язуючої інформації із застосуванням його висновків, має вказуватись у відповідному договорі або визначається митним органом за підсумками консультацій із декларантом.

Ключові слова: інформаційно-технологічне забезпечення обігу рішень щодо зобов'язуючої інформації, правові наслідки рішення щодо зобов'язуючої інформації, рішення щодо зобов'язуючої інформації щодо митної вартості, ультра-активна дія рішення щодо зобов'язуючої інформації.

Petrosian V. Customs binding information decisions: ways of further approximation to the European standards.

Having studied the ways of implementation of the provisions of the Customs Code of the European Union by European institutions, the author notes that at the judicial and administrative level they consistently recognize the importance of customs binding information decisions for ensuring uniformity in the implementation of customs policy and encourage declarants to indicate in the documents submitted to the customs authorities even those binding information decisions that were issued not at their request, but those relating to identical and/or similar (analogous) goods to those declared in customs declarations of such economic operators. In addition, this fact is evidenced by the rapid progress of the European Union to the expansion of the scope of the binding information decisions within the framework of the customs administration system. The decision on binding information on customs value, which can determine the method or criteria of customs valuation

and their application to determine the customs value goods under certain circumstances, is proposed to be introduced. Not less important is believed to be proper information technology support for the circulation of binding information decisions, which includes, in particular, ensuring the general public's access to the relevant legislation and the practice of its application by courts on the issues on which these decisions are made, which in the future can be expanded with other documents and information that can contribute to compliance with the requirements of customs legislation by customs authorities and declarants, in particular, the binding information decisions themselves and information about their status. An equally significant conclusion from the outcomes of the analysis of the European Union customs legislation is that, despite the absence in the legal provisions on the binding information decision ultra-active effect of rules on limiting this possibility to a specific number of goods, the European subordinate legal regulatory instruments provide that the maximum number of goods that can be cleared during the period of ultra-active effect of the binding information decision must be specified in the relevant contract or determined by the customs authority after consultations with the declarant.

Key words: binding valuation information decisions, customs binding information decisions information and communication systems, legal effects of a customs binding information decision, ultra-active effect of customs binding information.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. За одностайним визнанням міжнародного співтовариства рішення щодо зобов'язуючої інформації (попереднє рішення щодо застосування окремих положень законодавства з питань державної митної справи) є найбільш динамічним та перспективним інструментом митного адміністрування з точки зору збалансованого сприяння реалізації інтересів учасників митних правовідносин, але присвячені таким рішенням положення митного законодавства України не відзначаються належним рівнем якості для реалізації їх потенціалу, у тому числі через те, що вони не втілюють у собі найкращий зарубіжний досвід. Зважаючи на це, для вдосконалення теоретико-правового підґрунтя митного законодавства особливе значення має ґрунтовне та всебічне опрацювання питань предмету та ключових процедурних аспектів прийняття, зміни та припинення чинності рішень щодо зобов'язуючої інформації. Зокрема, одним з важливих напрямів досліджень у цьому напрямі є наукове опрацювання шляхів реалізації європейськими інституціями положень Митного кодексу Європейського Союзу, які, як відомо, послужили основою нещодавнього докорінного оновлення частини митного законодавства України, яка окреслює коло питань, з яких митний орган може видати рішення щодо зобов'язуючої інформації, а також визначає порядок його прийняття та скасування чи відкликання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, на які спирається автор в яких розглядають цю проблему і підходи її розв'язання. Теоретико-правовою основою порівняльно-правового аналізу шляхів розвитку та реалізації європейськими інституціями положень Митного кодексу Європейського Союзу на рівні підзаконних нормативно-правових документів, судового та адміністративного правозастосування можуть бути, зокрема, напрацювання Г.Л. Карпенко, Н.О. Коваль, О.Є. Панфілової [1], що присвячені митному праву Європейського Союзу, а також докторська дисертація А.Б. Маслової [2], яка зачіпає основоположні питання діяльності деяких європейських митних органів у світлі людиноцентристської концепції трансформації. Разом з тим, станом на цей момент наукові джерела, здебільшого, охоплюють ті чи інші аспекти законодавчих положень Митного кодексу Європейського Союзу, не приділяючи достатньо уваги тому, як вони розвиваються у імплементаційних регламентах, адміністративних керівництвах та інших правових документах нижчого рівня, так само як й тому, як вони реалізуються на практиці у ході судового та адміністративного правозастосування.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою цієї статті є окреслення шляхів подальшого наближення до європейських стандартів положень законодавства України про рішення щодо зобов'язуючої інформації з митних питань.

Виклад основного матеріалу дослідження. Насамперед, ознайомившись з європейським митним законодавством з питань підстав та правових наслідків прийняття та припинення дії рішень щодо зобов'язуючої інформації, зазначимо, що його положення встановлюють, що вони можуть стосуватись класифікації товарів (зобов'язуюча тарифна інформація) та визначення країни походження товарів (зобов'язуюча інформація про походження). Ці рішення:

– мають мати цільове призначення, пов'язане з конкретними товарами, що мають бути у ньому описані;

– є зобов'язальними для митних органів, відносно утримувача рішення, тільки стосовно товарів, щодо яких митні формальності виконуються після дати набуття чинності рішенням, а також для утримувача рішення відносно митних органів з дати, в яку він отримує повідомлення про рішення або в яку вважається, що він його отримав;

– є чинними протягом 3 років із дати набуття чинності рішенням (ст. 33 Митного кодексу Європейського Союзу) [3].

Таким чином, за буквальною змістом положень європейського митного законодавства рішення щодо зобов'язуючої інформації рішення щодо зобов'язуючої інформації має індивідуальний характер та його висновки не зв'язують будь-який митний орган навіть за умови, що той чи інший митний орган здійснює митне оформлення ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів. Водночас, привертає увагу те, що Суд справедливості Європейського Союзу у справі C-376/07 зазначив, що з його прецедентної практики випливає, що класифікаційне митне рішення має загальне застосування, оскільки воно не застосовується до окремого торговця, а в цілому до товарів, ідентичних класифікованому таким чином. Суд додав, що хоча застосування за аналогією правила класифікації до товарів, подібних до тих, на які поширюється це положення, сприяє узгодженому тлумаченню митного законодавства та рівному ставленню до торговців, все ж необхідно, щоб відповідні товари були достатньо подібними [4]. Так само, у справі C-119/99 Суд справедливості Європейського Союзу констатував, що класифікаційне митне рішення загальне застосування, оскільки воно не застосовується до окремого торговця, а, загалом, до товарів, які є такими самими, що перевірені відповідними митними органами [5]. Більше того, у виданих Європейською комісією інструкціях щодо зобов'язуючої інформації про походження товарів також йдеться про те, що якщо заявник вказує, що він має інформацію про рішення щодо ідентичних або подібних товарів і на тій само правовій підставі, то він може вказати всю інформацію, яку він має щодо відповідного рішення щодо зобов'язуючої інформації, зокрема номер посилання, який відомий заявнику, дату початку дії рішення, номенклатурний код, зазначений у рішенні. Метою цього, як вказується, є забезпечення правильного та однакового визначення країни походження товарів в Європейському Союзі [6]. У підзаконних нормативно-правових документах також підкреслюється особливе значення якомога більш швидкого усунення розбіжностей у висновках, викладених у рішеннях щодо зобов'язуючої інформації, адже це є необхідним для недопущення нерівного ставлення до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності [7]. Отже, на рівні судового та адміністративного правозастосування найвищі європейські інституції послідовно визнають вагоме значення рішень щодо зобов'язуючої інформації для забезпечення єдності у реалізації митної політики та заохочують декларантів до зазначення у документах, що подаються для митного оформлення, рішень щодо зобов'язуючої інформації, виданих не за їх заявою, але таких, що стосуються ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів до тих, які заявлені у митній декларації.

Також, у контексті кола питань митного оформлення з яких можуть видаватись рішення щодо зобов'язуючої інформації, на особливу увагу заслуговує те, що Європейський Союз планує включити до свого митного законодавства рішення щодо зобов'язуючої інформації про визначення митної вартості для того, щоб забезпечити більш високий ступінь прозорості і правової визначеності, а також для сприяння дотриманню декларантами відповідних вимог митного законодавства та єдності у митному оцінюванні в інтересах суб'єктів господарювання, митних органів та фінансових інтересів держав. Це нововведення також відповідатиме міжнародним стандартам щодо попередніх митних рішень і включатиме зміни до митних формальностей і декларацій [8]. Основний висновок за підсумками консультацій між європейськими інституціями та бізнес-спільнотою щодо цієї пропозиції полягає в тому, що переважна більшість респондентів зацікавлені в попередніх митних рішеннях щодо оцінки митної вартості і вважають їх важливими та необхідними. Понад дві третини респондентів вважають виконання таких рішень дуже важливим для правової визначеності та уникнення суперечок під час процесу митного оформлення. Отримані відповіді свідчать про те, що бізнес-спільнота віддає перевагу включенню в рішення щодо зобов'язуючої інформації щодо митної вартості більшості або всіх елементів, важливих для розрахунку митної вартості. Крім того, широко підтримується думка щодо того, що практична робота системи для рішень щодо оцінки повинна бути змодельована на відповідних аспектах існуючих правил і процедур, що стосуються функціонування поточної системи ЄС для обов'язкових інформаційних рішень щодо тарифів і питань походження [9].

У світлі вищевикладеного, у проєкті Делегованого регламенту Європейської комісії про внесення змін до Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 щодо рішень, що стосуються рішень із зобов'язую-

чою інформацією у сфері митної оцінки та рішень щодо зобов'язуючої інформації щодо походження товарів пропонується запровадити правило про те, що митні органи за заявою декларанта приймають рішення щодо зобов'язуючої інформації про оцінку товарів, передбачаючи відповідний метод або критерії митної оцінки та їх застосування для визначення митної вартості товарів за певних обставин (ст. 18а Делегованого Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446 від 28 липня 2015 р. щодо детальних правил щодо певних положень Митного кодексу Союзу (у новій редакції)). При цьому, у супроводжувальних поясненнях вказується на те, що декілька держав світу – наприклад, Сполучені Штати Америки, Канада, Японія, Китай, Південна Корея, Австралія, Нова Зеландія тощо – вже видають усі три категорії попередніх рішень (з питань класифікації, визначення країни походження та визначення митної вартості товарів) [10]. Таким чином, очевидним є фундаментальне зрушення до розширення сфери застосування рішень щодо зобов'язуючої інформації у рамках системи митного адміністрування Європейського Союзу за рахунок рішення щодо зобов'язуючої інформації щодо митної вартості, яке може визначати метод або критерії митної оцінки та їх застосування для визначення митної вартості товарів за певних обставин.

Принагідно зауважимо у контексті порядку прийняття рішень щодо зобов'язуючої інформації, що примітним є й те, що рішення щодо зобов'язуючої тарифної інформації видаються без стягнення будь-яких адміністративних зборів, але, коли митний орган зазнав певних витрат на аналіз, отримання експертних висновків щодо зразків чи на повернення зразків або надання засобів перекладу на прохання заявника, ці витрати можуть бути покладені на заявника [11].

Продовжуючи аналіз положень Митного кодексу Європейського Союзу та звернувши увагу на ті з них, які визначають подальшу долю рішень щодо зобов'язуючої інформації, можемо констатувати, що цей законодавчий акт не допускає їх зміни, але передбачає розгалужений перелік підстав для припинення ними чинності. Зокрема, встановлено, що рішення щодо зобов'язуючої інформації

1) втрачають чинність, якщо більше не відповідають законодавству, розробленій Світовою організацією торгівлі Угоді про правила визначення походження або пояснювальним запискам чи висновку про походження тощо;

2) підлягають скасуванню, якщо вони ґрунтуються на неправильній або неповній інформації від заявників

3) відкликаються, якщо (на прикладі рішень щодо зобов'язуючої тарифної інформації):

– вони більше не сумісні з тлумаченням комбінованої номенклатури (Combined Nomenclature) або будь-якої іншої номенклатури, яка ґрунтується на ній або передбачає її подальшу деталізацію, внаслідок: 1) зміни до пояснювальних приміток до гармонізованої системи опису та кодування товарів (Harmonized Commodity Description and Coding System) або до комбінованої номенклатури (Combined Nomenclature); 2) рішення Суду справедливості Європейського Союзу; 3) класифікаційних рішень або висновків Всесвітньої митної організації;

– Європейська Комісія видала рішення з вимогою до країни Європейського Союзу скасувати конкретне рішення щодо зобов'язуючої тарифної інформації;

– сталася канцелярська помилка (ст. 33-34 Митного кодексу Європейського Союзу) [3].

Розкриваючи теоретико-правове підґрунтя вищевикладених підстав відкликання рішень щодо зобов'язуючої інформації, Суд справедливості Європейського Союзу у об'єднаних справах C-133/02 та C-134/02 вказав на те, що «якщо при більш детальному розгляді митним органам здається, що це тлумачення комбінованої номенклатури, дане митницею в рішенні щодо зобов'язуючої інформації є неправильним внаслідок помилки в оцінці або еволюції мислення щодо тарифної класифікації, вони мають право вважати, що одна з умов, встановлених для видачі рішення щодо зобов'язуючої інформації більше не виконується, і можуть відкликати таке рішення з метою внесення змін до тарифної класифікації відповідних товарів» [12].

Також, висвітлюючи більш докладно обставини, з яких випливає необхідність відкликати рішення щодо зобов'язуючої інформації у зв'язку з канцелярською помилкою, Генеральний директорат з питань оподаткування та митного союзу Європейської комісії визначив, що канцелярськими помилками є ті, які не впливають на класифікацію товарів або визначення країни походження товарів, такі як описки або пропуски в анкетних даних заявника, додане неправильне зображення тощо. Після відкликання рішення щодо зобов'язуючої інформації може бути видано нове рішення без необхідності повторного подання заявником нового звернення, а дата початку дії нового рішення має відповідати або бути більш пізньою за дату скасування рішення щодо зобов'язуючої інформації [7].

Разом з тим, як виняток, відкликані рішення щодо зобов'язуючої інформації можуть зберігати дію стосовно зобов'язальних контрактів, що ґрунтувалися на такому рішенні та були укладені до втрати ним чинності або до його відкликання при тому, що:

- строк збереження дії не повинен перевищувати 6 місяців із дати, в яку рішення втрачає чинність або відкликається;
- щоб скористатися цією можливістю, його утримувач протягом 30 днів із дати втрати ним чинності або його відкликання подає заяву до митного органу, що ухвалив рішення, із зазначенням кількості товарів, стосовно якої подається заява про збереження дії (ст. 33-34 Митного кодексу Європейського Союзу) [3; 13].

Водночас, за положеннями законодавства Європейського Союзу про рішення щодо зобов'язуючої інформації, зокрема рішення щодо зобов'язуючої тарифної інформації, у рішеннях щодо продовження строку їх чинності має вказуватись кількість товарів, які можуть бути розмитнені протягом періоду ультраактивної дії. Якщо договір не містить конкретних кількостей товарів, митні органи мають визначити кількість товарів, які можуть бути розмитнені протягом періоду подовженого використання рішення щодо зобов'язуючої інформації, на основі обґрунтованого прогнозу, наданого заявником. Митні органи, які прийняли рішення про встановлення строку подовженого використання, контролюють дотримання декларантом зобов'язань, що випливають із такого рішення. Це, зокрема, передбачає моніторинг кількості товарів, які пройшли митне оформлення протягом цього періоду [7]. Таким чином, незважаючи на відсутність у законодавчих положеннях про ультраактивне використання рішення щодо зобов'язуючої інформації правила про обмеження цієї можливості конкретною кількістю товарів, європейськими підзаконними нормативно-правовими документами передбачено, що максимальна кількість товарів, які можуть бути розмитнені протягом періоду ультраактивної дії рішення щодо зобов'язуючої інформації із застосуванням його висновків, має вказуватись у відповідному договорі або визначається митним органом за підсумками консультацій із відповідним декларантом.

На завершення опрацювання закріпленого законодавством Європейського Союзу механізму обігу рішень щодо зобов'язуючої інформації, звернемо увагу на деякі важливі організаційно-технічні аспекти. Так, Єдиною платформою Європейського Союзу, яка забезпечує безперешкодний доступ до класифікаційних відомостей є класифікаційна інформаційна система (CLASS), у якій містяться, зокрема: висновки комітетів Митного кодексу Європейського Союзу, законодавчі положення про класифікацію, рішення Суду справедливості Європейського Союзу, комбінована номенклатура та пояснювальні записки до неї тощо [14]. У цьому контексті слід зазначити й те, що у офіційних публікаціях європейських інституцій зазначається, що за європейським митним законодавством на митні органи не покладається обов'язок інформувати заявників про спливу строку чинності рішеннями щодо зобов'язуючої інформації, однак, як визнає Генеральний директорат з питань оподаткування та митного союзу Європейської комісії, це є доцільним. Також, слід взяти до уваги те, що на рівні європейських інституцій особлива увага приділяється якомога більш швидкому усуненню розбіжностей у висновках, викладених у рішеннях щодо зобов'язуючої інформації, адже це є необхідним для недопущення нерівного ставлення до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності [7]. Таким чином, європейська класифікаційна інформаційна система може бути основою для інформаційно-комунікаційних систем, які можуть охоплювати та забезпечувати доступ широкого загалу до відповідного законодавства та практики його застосування судами з питань, пов'язаних з рішеннями щодо зобов'язуючої інформації, а також включати самі ці рішення, відображати їх статус та містити й інші документи та відомості, що можуть сприяти дотриманню вимог митного законодавства митними органами та декларантами.

Висновки з дослідження. Підбиваючи підсумки дослідження шляхів реалізації європейськими інституціями положень Митного кодексу Європейського Союзу, зазначимо, що на рівні судового та адміністративного правозастосування вони послідовно визнають вагоме значення рішень щодо зобов'язуючої інформації для забезпечення єдності у реалізації митної політики та заохочують декларантів до зазначення у документах, що подаються для митного оформлення, рішень щодо зобов'язуючої інформації, виданих не за їх заявою, але таких, що стосуються ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів до тих, які заявлені у митній декларації. Також, це засвідчується стрімким поступом Європейського Союзу до розширення сфери застосування рішень щодо зобов'язуючої інформації у рамках системи митного адміністрування за рахунок рішення щодо зобов'язуючої інформації щодо митної вартості, яке може визначати метод або критерії митної оцінки та їх застосування для визначення митної вартості товарів за певних обставин. Важливим визнається також інформаційно-технологічне забезпечення обігу рішень щодо зобов'язуючої інформації, що включає, зокрема, забезпечен-

ня доступу широкого загалу до відповідного законодавства та практики його застосування судами з питань, з яких приймаються ці рішення, яка у перспективі може бути розширена й іншими документами та відомостями, що можуть сприяти дотриманню вимог митного законодавства митними органами та декларантами, зокрема, самими рішеннями щодо зобов'язуючої інформації та інформацію про їх статус. Не менш значущим висновком за підсумками аналізу митного законодавства Європейського Союзу є те, що незважаючи на відсутність у законодавчих положеннях про ультра-активну дію рішення щодо зобов'язуючої інформації правила про обмеження цієї можливості конкретною кількістю товарів, європейськими підзаконними нормативно-правовими документами передбачено, що максимальна кількість товарів, які можуть бути розмитнені протягом періоду ультра-активної дії рішення щодо зобов'язуючої інформації із застосуванням його висновків, має вказуватись у відповідному договорі або визначається митним органом за підсумками консультацій із декларантом.

Список використаних джерел

1. Карпенко Г.Л., Коваль Н.О., Панфілова О.Є. Митне право ЄС: *навчально-методичний посібник*. Одеса : Фенікс, 2020. 118 с.
2. Маслова А.Б. Органи, що реалізують державну митну політику, як складова системи публічного адміністрування: людиноцентристська концепція трансформації: *дис. доктора юрид. наук: 12.00.07*. Запорізький національний університет, Запоріжжя, 2021. 444 с.
3. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_009-13#Text.
4. Court of Justice of the European Union Judgment of 19 February 2009 in Case C-376/07 Staatssecretaris van Financiën v Kamino International Logistics BV. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=3F1D661CFC8A93C3B097337C6067F195?text=&docid=74021&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=22657597>.
5. Court of Justice of the European Union Judgment of 17 May 2001 in Case C-119/99 Hewlett Packard BV v Directeur général des douanes et droits indirects. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=46378&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=22658335>.
6. European Commission. Guidance on Binding Origin Information. 2023. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2023-02/20230201_GuidanceBOI-REV1.pdf.
7. European Commission Directorate-General for Taxation and Customs Union. Administrative Guidance on the Binding Tariff Information Process. 2018. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/document/download/3301552d-3dfd-422b-b6ca-06212d3dd821_en?filename=bti_guidance_en.pdf.
8. European Commission. Binding valuation information (BVI) decisions – inclusion in EU legislation and simplifications to customs formalities. 2023. URL: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13262-Binding-valuation-information-BVI-decisions-inclusion-in-EU-legislation-and-simplifications-to-customs-formalities_en.
9. Directorate-General Taxation and Customs Union. Exploratory consultation. Establishment in the EU of Decisions relating to binding information in the field of customs valuation. 2018. URL: <https://circabc.europa.eu/sd/a/7c5cb2f0-e412-49a2-873a-901c905fff46/Synopsis%20report%20Customs%20valuation%20consultation.pdf>.
10. Draft delegated regulation amending Delegated Regulation (EU) 2015/2446 as regards decisions relating to binding information in the field of customs valuation and decisions relating to binding origin information (Ares(2022)8903368) of 21 December 2022. URL: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13262-Binding-valuation-information-BVI-decisions-inclusion-in-EU-legislation-and-simplifications-to-customs-formalities_en.
11. European Commission. Application for Binding Tariff Information. General Information. 2023. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2023-03/ebti_general_information_en.pdf.
12. Court of Justice of the European Union. Timmermans Transport & Logistics BV v. Inspecteur der Belastingdienst - Douanedistrict Roosendaal and Hoogenboom Production Ltd v. Inspecteur der Belastingdienst - Douanedistrict Rotterdam. C-133/02 and C-134/02. 22 January 2004. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=48861&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=861332>.

13. European Commission. Validity period of Binding Tariff Information decisions. 2023. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/validity-period-bti-decisions_en.
14. European Commission. CLASS – Classification Information System. 2023. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-customs/class-classification-information-system_en.